

**Santa Isabel d' Hongria
y les Terciaries**

Quan un Sant ens interessa, sembla qu'esperém ab més afició la seva festa. Però aquesta, ben prompte passa, y cada any, ab una exactitut extraordinaria, sens precipitarse ni un dia més ni un dia menys, passa ab la regularitat y la calma de les coses immortals. Les festes dels Sants, son sempre velles, y no obstant sempre deixen en l'ànima quelcom de nou adaptable a les actuals circumstancies en que s trova; quelcom semblant a injeccions de vida sobrenatural que la fan més forta, més bona, que l'acostan més a Deu.

A vosaltres, Terciaries, la festa de Santa Isabel ¿no ha dit res de nou al vostre cor?

Ningú millor qu'ella podia ser escullida per Patrona de les Germanes Terciaries. En els 24 anys de vida que li concedí 'l Senyor sobre la terra, assolí tot un ideal de perfecció ab tanta

exuberància y magnificència, que no pot menys de regoneixers en ella un prodigi exquisit de la naturalesa y la gràcia.

En els comensaments de l'Ordre Tercera era necessària la gran figura de Santa Isabel; calia que les Terciàries en tots els estats y situacions de la seva vida, tinguessin un model qu'imitar, un exemplar que seguir: y Santa Isabel va omplir aquest vuit. En els tres estats de verge, casada y viuda, va resplandir sempre com una encarnació viventa del Cristianisme, y ja entre les riqueses y la lluentor de la porpra, ja entre la pobresa y 'ls afadigs del menyspreu, sentint ab tota la seva cruesa la variabilitat de les coses terrenes, va anar desenrotllant ab una constància sobrehumana tot un ideal d'*amor, acció y oració*. Tota la vida de Santa Isabel pot resumirse en aquestes tres paraules, que son precisament el lema de la dona cristiana.

Amor.—«Gran cosa es l'amor, diu l'autor de la «Imitació de Christ», ell fa lleuger tot lo feixuch y soporta tot lo amohinós... Na guayta els dons... tot ho dona. L'amor no sent la càrrega, ni pesa 'ls treballs... Res més dolç, res més fort, res més alt ni millor en el cel y en la terra que l'amor, puig l'amor es nat de Deu».

Quan l'amor de Jesús s'apodera d'una ànima, no li preguntéu si pot fer aixó o alló, ¿per ventura hi ha res impossible a aquest amor?

Estimar es *fer bé, ser útil*, primerament a n'aquells que 'ns estimen: els nostres pares, els nostres germans, els nostres amichs, y després a tots aquells a qui Jesús tant ha estimat: els pobres, els que sofreixen, els que ploren.

Estimar es ser l'àngel de la família, es saber conservar la pau y l'alegria dintre la llar, es soportar alegrement les aspereses del caràcter, les molesties, les petites injustícies dels demés, es, com diu en poques paraules un autor molt subtil, «*fer de Jesús: viure ab aquells qu'estàn al nostre entorn ab els quals vivim y treballém, com hauria viscut Jesús*».

Donéu una mirada a la societat, y veuréu legions immenses de germanes vostres, que necessiten del vostre amor. Miréu les fàbriques, els tallers, les botigues, per tot arréu, veuréu a les dones moltes vegades explotades, treballant tot el dia per un sou insuficient, sense pá, sense instrucció, sense Religió, sense res.

Donchs bé, vosaltres podéu aportalshi una mica de pá, una mica de llum, una mica de fe; vosaltres podéu contribuir a la seva felicitat... ¿Cóm?—Per l'acció.

Acció es posar en pràctica aquet desitj que sentim d'estimar y ser útils als demés; es coadjuvar ab el nostre concurs a totes les empreses justes, generoses, cristianes.

La dona cristiana y sobre tot la terciaria, no s'ha de contentar, com diu una eminent escriptora, «en anar a missa, y seguir més o menys rutinariament les pràctiques de la Religió. ¡Oh! nó; esser cristiana vol dir estimar a Deu sobre totes les coses y al pròxim com a sí mateix; y, per lo tant, compadirse y posar tot l'esforç que 'ns sia possible pera remeyar les continuades penallitats dels que sofreixen tota mena de dolors y privacions; vol dir que'l qui més ha rebut está més obligat a donar; y, en fi, acatar les ensenyances del Papa que plé d'amor pels que pateixen, pels vexats y pels oprimits baix els sufriments de la vida del treball, ha dit: «¡Anéu al poble, fundéu l'Acció Social cristiana!»

A n'aquestes paraules hi havéu de respondre totes, cada una segons els medis que Deu li ha donat; fins les més pobres, les que no puguin donar ni el seu concurs personal, ni 'ls seus diners, ni temps, ni res, poden donar sempre quelcom: els seus ulls, poden donar una mirada encoratjadora; les seves mans, poden donar encare que sigui el petit sou de la viuda evangélica; els seus peus, poden donar activitat pera cumplir un dever, pera portar un socor, pera acudir allá hont demani la caritat; y els seus llavis, poden donar una paraula de consol, un concell, una *oració*.

La *oració*, es el medi indispensable pera que l'*amor* sigui constant, y l'*acció* sigui feconda. Pregar es acostarse a Deu, com s'acosta un fill a la falda de la seva mare, y obrirli el nostre cor.

Preguéu, vosaltres que sentiu la dolcesa de la fe, preguéu sens parar. Repetíu a Jesús lo que li deyen els Apóstols devant d'aquella multitud famolenta: Senyor, no tenen pá; no tenen pá pera el seu cos; no tenen Pá pera la seva ànima; no us tenen a Vos, oh Pa de vida que nodriu divinalment a les ànimes que us reben.....

Escoltéu are les paraules que us diu Santa Isabel: imiteume a mí, com jo he imitat a Jesús. Santa Isabel va fer de Jesús, vosaltres Terciaries, feu d'Isabel: estiméu, treballéu y preguéu.

FR. J. D'ALVERNA.

PATRÓ DEL MES

La Immaculada Concepció de la Verge Ssma.**Patrona de les Ordres Francescanes**

(8 DE DESEMBRE.)

Hi ha un nom tan hermós que necessàriament atrau sobre si les simpaties de tothom. Un nom tan dolç que's considera desgraciat al qui no ha pogut jamay pronunciarlo. Un nom tan gran que'l mateix Deu l'ha pres com terme de comparació pera indicar fins ahont arriba el seu amor envers nosaltres.

Es el nom de Mare!

Donchs bé, per bó que sigui un cor de mare sobre la terra, no es més que *un reflexe* del cor de la més santa, de la més aymant, de la més abnegada de totes les mares, del cor de la Immaculada Verge Maria, Mare de Deu.

En el cor de Maria, Deu hi ha posat com en una font inestroncable, tots els tresors que veyem en el cor de nostres mares y que tant ens encanten, ens atrauen y'ns fan ditxosos. Dos paraules els resumeixen: *Tresor d'intel·ligencia y tresor d'amor.*

1. *Intel·ligencia* dels debers delicats de la maternitat, intel·ligencia que tot ho veu, que tot ho prevé; intel·ligencia dels sufriments que l'infant no pot manifestar; intel·ligencia de les primeres emocions del cor, de les primeres lluites de l'esperit...

2. *Afecte* que no viu més que pel seu fill—que no sab lo qu' es ni 'l sufriment, ni la peresa—que no sab més que *sacrificarse.*

Afecte, que pera curar, pera defensar, pera salvar al fill, pera apartarlo del mal y conduirlo al bé, adquireix una força sobrehumana...

¡Oh caríssims! tot lo que pot dirse d'una mare, pot dirse mil y mil vegades més de l'Immaculada Mare de Jesús; y encara no haurém dit res. El seu amor y la seva abnegació son casi infinits. Una mare de la terra podrá oblidar els seus fills; Maria jamay.

¡Oh tú que tan estimas á la mare de la terra, estima a la Mare del cel!—Pensa ab Ella cada dia—résali cada jorn.

(Extret de *Cucillette de petits conceils*).

Virtut del mes.—El domini de si mateix.

Devoció.—Obsequiar a la Verge Santíssima en la festa de la seva Immaculada Concepció ab un acte de beneficencia que importi un petit sacrifici personal.

Floretes seráfiques.—«La existencia, als ulls de la fe, es: *un deber que cumplir, —un dolor que soportar, —y un apostolat que exercir.*»

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant el present mes visitant l'Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 8; Immaculada Concepció.—12; **Invençió del Cos del P. Sant Francesch.**—14; **St. Josafat,** b. y mr.—15; **Octava de l'Immaculada.**

Juventut Seráfica d'Igualada

(Conclusió)

Conferències.—Tots els diumenges se senyala una hora de la tarda pera donar una Conferència Catòlic-Social als noys de la primera secció, que la formen els majors de 15 anys, tots ells treballadors. Aquestes Conferències tenen per objecte instruirlos d'una manera més explícita en el compliment dels seus debers com a cristians y anarlos formant en aquells coneixements que no poden ignorar trobantse ja respirant el ambient de la societat.

Ordinàriament el fruit d'aquestes Conferències es molt aviat recullit pels amos y pels treballadors dels diferents tallers ahont treballan. Aquells trobaran en els seus operaris joves models que respectin als seus superiors, y per lo tant treballaran ab amor y certera convicció, qu' es lo que falta avuy a la major part dels obrers, y aquells altres no podran menys de veure en els seus companys exemples de ben entesa sumissió en el treball que 'ls agermana.

Secció Recreativa y Esbarjo.—El esbargiment y el sport son dos medis utilíssims pera la formació y desenrotlló físich y moral de la joventut. El primer es indispensable pera tothom però d' un modo particular pels noys de 7 a 18 anys, que son els quins formen la nostra Joventut Seráfica. El sport si no es indispensable no 's pot negar que es altament recomenable pera tothom. Are bé; ¿podrian mancar aquestos dos alicients tant vulgars com indispensables a tota societat infantil y de jovenets que 's troban a la edat més vigorosa, y més sommoguda de la seva vida? Evidentment que no, per quan que aquestos dos medis son d'importancia capital pel seu perfet desenrotlló, fisiològicament considerats. Per lo mateix que d'aixó n' está ben persuadida la Joventut Seráfica ha considerat com un dels punts fonamentals del seu Reglament el poder proporcionar als seus individus tota mena d'esbarjos y entreteniments licits, al ensemps que profitosos. Compta, donchs, aquesta Societat, ab una gran diversitat de jochs recreatius y de sport proporcionats segons les diferents edats dels mateixos noys, com també posseheix la seva Secció de gimnástica, la Secció excursionista, y la Secció dramática pera els més grans.

Además d'aquestes seccions recreatives, també compta ab les seccions de beneficencia, com el visitar els socis malalts y socorrels en llurs necessitats, y la Guardiola Escolar.

Actualment la Joventut Seráfica la componen 250 noys ab la seva Junta Directiva, els encarregats de Seccions y els socis protectors. Desde la seva fundació, (fa tres anys) fins al present, ha invertit un capital de 3191'27 pessetes ab jochs recreatius, premis, escursions y obres de beneficencia.

Cal, donchs, no perdre de vista una Institució de tanta trascendencia pel fells pervindre d' una moltitut de noys que d' aquí pochs anys serán homes bons o dolents, ignorants o sabis segons l' instrucció que se 'ls hagi donat y l' educació que hagin rebut.

Igualada, Octubre de 1910.

LA JUNTA.

L' excés de Religiosos

Llegeixin, els que tan baladrejen sobre l' excessiu desenrotllo de les Ordres religioses a Espanya, els datos següents que copiém del brillant discurs que en la cambra de diputats acaba de pronunciar l' infatigable Diputat católich D. Pere Llosas:

«¿Es que el número de religiosos está en desproporción con los que hay en otras Naciones y con la población católica? Tengo aquí un gráfico, que he recogido de un folleto que ha circulado bastante estos días y me ha parecido muy oportuno en las presentes circunstancias, porque da una idea perfecta de lo que estamos debatiendo; él demuestra la pequeña proporción en que están los religiosos en España con relación á las demás Naciones de Europa. He procurado comprobar los datos y he visto que eran exactos. Por cada 10.000 católicos había en Bélgica en 1907, 52 religiosos; en Francia en 1901, antes de su expulsión, 47; en Inglaterra en el año 1908, 30; en Alemania en 1905, 29; en Irlanda en 1908, 27, y en España en 1907, 26.

»Como veis, el número de religiosos es, ó ha sido proporcionalmente doble que en España, en dos Naciones católicas: Bélgica y Francia, y es mayor también en otras dos Naciones protestantes: Inglaterra y Alemania.

»Y es de advertir, para deshacer de una vez intencionados sofismas y afirmaciones rotundas, que precisamente de los cuatro países que dan albergue á mayor número de religiosos, proporcionalmente á su población católica, dos son Naciones de las más ricas y prósperas de Europa y aun del mundo entero.

»Estos datos praeaban, con la fuerza irrefragable de los hechos y de las cifras, que el desarrollo de las Ordenes religiosas no es obstáculo á la prosperidad, sino que la favorecen y acrecientan.

»Puede parecer que en España es importante el número de religiosos en algunas capitales, pero es que se toma como punto de comparación á Madrid, Barcelona, San Sebastián y Valencia; en cambio, hay que tener en cuenta que hay infinidad de diócesis como Almería, Astorga, Barbastro, Ciudad Real, Cádiz, Canarias. Ciudad Rodrigo, Córdoba, Coria, Cuenca, Guadix, Huesca, Jaca, Jaén, León, Lugo, Málaga, Menorca, Mondoñedo, Plasencia, Segovia, Segorbe, Seo de Urgel, Sigüen-

za, Tenerife, Tarazona, Túy y Zamora (esto es, casi la mitad de las diócesis de España), en que el número de religiosos no llega á 100, y en algunas es tan reducido, como en Menorca, que hay 3, en Guadix 6, en Astorga 15, en Ciudad Rodrigo 16 y en Sigüenza y Tenerife 19. Esto, como ven los señores Diputados, no es para alarmar á nadie absolutamente».

Molt ben dit: A qui pot almar es a tots els bons espanyols que's planyen de que la religió y la cultura tan s'hagin de ressentir per la falta de religiosos en tantes diócesis. ¡D'altre manera estaria el poble si en lloch de caure en mans de tants explotadors com el malmeten estigués més al abrich de les Ordres religioses!

CRÓNICA

Comiat —El doném desde les planes de la FULLA als nostres Missioners que seguint la veu de la santa obediencia y l'impuls de la propia vocació s'allunyen de la nostra patria per anar a cercar, més enllà dels mars, ànimes que obrin els ulls a la salvadora Religió del Crucificat.

El dia 12 de Novembre sortiren del port de Barcelona en direcció a les nostres Missions de Filipinas els M. R. P. Pere de Salo, en qualitat de Superior de les Missions y de la Residencia de Manila, y els RR. P. Marcell de Salt, P. Bonaventura de Puig y Fra Roch de Fuente de la Higuera, com a Missioners.

També sortirà, ajudant Deu, del mateix port de Barcelona pera la República de Costa-Rica el R. P. Lluís G. de Vilafranca que va a ajuntar els seus valiosos treballs als dels nostres germans catalans que desde la malarada ciutat de Cartago extenen per tota aquella República el seu zel apostòlich.

Deu Nostre Senyor y la Celestial Patrona de les Missions Caputxines els guardin en el viatge y beneheixin sos esforços a l'arribada.

Del Caquetá.—Sabém qu'han arribat ja felisment a terme els Missioners que per el mes de Juliol sortiren de Catalunya cap a les Missions del Caquetá. Encara que la primera part del viatge la passaren ab completa normalitat, sabém, no obstant, que al ésser a Pasto tingueren que detenirse alguns dies els PP. Narcís de Batet, Albert de la Selva y Tomás de Barcelona pera cuidar un poch la seva salut, reanudant més tart el viatge que 'ls portá al lloch desitjat ahont, junt ab els demás missioners, han pogut comensar les seves tasques apostòliques.

El President de Colombia ha felicitat atent y cortesment al M. R. P. Prefecte y demás Missioners per el felís terme del seu viatge. A la felicitació del President uneix FULLA SERÀFICA la seva pregant al Cel que fassi brillar prompte en aquelles selves, per ministeri dels missioners, el sol de la civilisació cristiana.

El Venerable P. Joseph de Casabantes.—Les *Actæ Sanctæ Sedis* Acaban de publicar el decret d' introducció de la causa del infatigable apóstol d' Espanya y de l' Amèrica meridional el Venerable P. Joseph de Carabantes sacerdot profès de l' Ordre de Caputxins.

Banyolas.—Seguint la costum dels demés anys celebrarà aquella O. T. els sants exercicis durant la setmana dels Reys. No hi ha dubte que com sempre se veurán molt concorreguts y que augmentarà ab les noves vesticions aquella congregació.

Collell.—La V. O. T. establerta en la iglesia del seminari del Collell celebrarà la festa del P. St. Francesch el dia 13 de Novembre ab la solemnitat y animació ab que se celebran sempre les grans funcions en aquell Col·legi. Al matí se celebrarà missa de Comunió general en la que predicà el Dr. Rvnt. Joseph Costa Pvre., y Ofici solemne; y a la tarde funció solemne ab panegírich per el Rvnt. Dr. Ramón Pagés, Pvre.

En la mateixa iglesia se celebrarà la festa de Santa Isabel el dia 18 de Desembre en la que predicarà el Rvnt. P. Atanasi de Palafrugell.

Rectificació.—En el nombre passat se 'ns va escapar una errada de impremta, que no poguerem corretgir fins qu' estaven ja tirats molts números de la FULLA. El local de la V. O. T. de Barcelona, está en la Riera de Sant Joan, núm. 10, entressol, 2.ª porta, y no en el núm. 15 com deyem equivocadament.

Necrologia.—En aquesta ciutat han passat a mellor vida les terciaries germanes Guadalupe Pla Rota, donzella, y Concepció Puigdevall Feu de Castañer.—Supliquem una oració per les seves ànimes.

Correspondencia administrativa.—B. M. terciari de Gerona. Ab molt gust publicarem el seu treball desseguida que l' espay ho permeti. Envii els nous treballs que promet pero tinguent sempre present els reduhits limits de FULLA, atengui més a la concisió y selecció de les ideyes que a la difusió dels periodos. Donguins detalls de la seva direcció.

—*En provecho del alma.*—Es un opuscullet de més de 100 planes que conté un gran caudal de doctrina ascética molt apropiat pera les ànimes que desitjen alcançar la sòlida pietat cristiana. Son autor, el canonge Castroverde, presenta la seva doctrina en forma, máximes o pensaments molt ben condensats y ha meregut una benedicció especial del Sant Pare.—Se ven al preu de 75 céntims en la llibreria de P. Sanmartí, Caspe, 32.—Barcelona.

AB LES DEGUDES LLICENCIES

ADMINISTRACIÓ: CONVENT DE PP. CAPUTXINS, OLOT

Imprempta de Successors de Joan Bonet.—1910 .